

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Liège (Βέλγιο) στις 9 Νοεμβρίου 2015 — Βελγικό Δημόσιο κατά Oxycre Belgium SA

(Υπόθεση C-573/15)

(2016/C 038/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούν: Βελγικό Δημόσιο

Εφεσίβλητη: Oxycre Belgium SA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει προς το άρθρο 98, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το παράρτημα ΙΙΙ, σημεία 3 και 4, της οδηγίας περί ΦΠΑ, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της αρχής της ουδετερότητας, εθνική διάταξη η οποία προβλέπει την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ στην οξυγονοθεραπεία μέσω φιαλών οξυγόνου, ενώ η οξυγονοθεραπεία μέσω συμπυκνωτή οξυγόνου υπόκειται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Νοεμβρίου 2015 η Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 9 Σεπτεμβρίου 2015 στην υπόθεση T-584/14, INDITEX κατά ΓΕΕΑ — ANSELL (ZARA)

(Υπόθεση C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (εκπρόσωπος: C. Duch Fonoll, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που άσκησε η Inditex SA κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 19ης Μαΐου 2014, (υπόθεση R 1118/2013-2), και, κατά συνέπεια, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και την προγενέστερη απόφαση του τμήματος ακυρώσεως του ΓΕΕΑ, της 30ής Απριλίου 2013, με την οποία έγινε δεκτό το αίτημα για έκπτωση από τα δικαιώματα επί του υπ' αριθ. 112.755 κοινοτικού σήματος ZARA για τις υπηρεσίες της κλάσεως 39·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την παρούσα αίτηση αναίρεσεως τίθεται υπό αμφισβήτηση, μέσω έξι λόγων αναίρεσεως, το σκεπτικό που εκτίθεται στις σκέψεις 32 έως 37 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

2. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 65, παράγραφος 3, του ΚΚΣ⁽¹⁾, καθότι, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, υπερέβη τα όρια της προσφυγής της οποία είχε επιληφθεί, καθής στιγμής αμφισβήτησε τη χρήση του υπ' αριθ. 112755 σήματος ZARA για τις υπηρεσίες της κλάσεως 39, ενώ το ζήτημα αυτό δεν ενέπιπτε στη διαφορά και δεν είχε τεθεί με την προσφυγή.
3. Το αντικείμενο της προσφυγής που είχε υποβληθεί ενώπιον του τμήματος προσφυγών περιοριζόταν μόνον στο να καθοριστεί κατά πόσον η εκ μέρους της Inditex χρήση του σήματος ZARA για τις υπηρεσίες μεταφοράς και διανομής προϊόντων που παρείχε η εν λόγω εταιρεία στους δικαιοδόχους της μπορούσε να θεωρηθεί ή όχι ως δημόσια χρήση, σε αντιδιαστολή με την ιδιωτική χρήση εντός της ίδιας της εταιρείας και, ως εκ τούτου, κατά πόσον μπορούσε να θεωρηθεί αποτελεσματική χρήση ή όχι. Συνεπώς, η χρήση αυτή καθαυτήν του σήματος ZARA για τις υπηρεσίες μεταφοράς και διανομής που παρείχε η δικαιούχος του σήματος επρόκειτο για μη αμφισβητήσιμο γεγονός που δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως σε διοικητικό επίπεδο.
4. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως η Inditex προβάλλει ότι, στις σκέψεις 32 και 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, καθότι προέβη σε σύγχυση των όρων «εμπορική ενσωμάτωση», ο οποίος αφορά την δικαιούχο εταιρεία οσάκις ενσωματώνεται στο εμπορικό σύστημα του δικαιοπάροχου, με τον όρο «οικονομική ολοκλήρωση» ή «οικονομική ενότητα» υπό την έννοια του βαθμού οικονομική εξάρτησης.
5. Στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ότι το γεγονός ότι οι δικαιοδόχοι της Inditex ακολουθούν ένα εμπορικό πρότυπο που είναι ενσωματωμένο από εμπορικής απόψεως στο εμπορικό σύστημα της δικαιοπαρόχου συνεπάγεται ότι αυτοί παύουν να συνιστούν ανεξάρτητες οικονομικές ενότητες, τουτέστιν, να συνιστούν τρίτους που δεν υπάγονται στην εσωτερική οργάνωση της δικαιοπαρόχου. Κατά την αναιρεσίσεισα, η εκτίμηση αυτή στερείται νομικού ερείσματος και είναι, επομένως, εσφαλμένη.
6. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, διαστρέβλωσε το νόημα της από 7 Μαΐου 2012 ένορκης καταθέσεως του D. Antonio Abril (παράρτημα 4 της αιτήσεως αναιρέσεως), καθόσον αναπαρήγαγε κατά υποκειμενικό τρόπο τμήμα των δηλώσεων του τελευταίου με αποτέλεσμα να ερμηνεύσει το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα το εν λόγω έγγραφο γεγονός, που επηρέασε το συμπέρασμά του όσον αφορά τη δημόσια χρήση του σήματος ZARA.
7. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, καθότι παρέβη, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, τους κανόνες κατά τους οποίους, για την αξιολόγηση της πραγματικής χρήσεως του σήματος, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των γεγονότων και περιστάσεων που μπορούν να αποδείξουν την ουσιαστική εμπορική εκμετάλλευσή του. Συγκεκριμένα, προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Inditex δεν έχει παρουσία στην αγορά των υπηρεσιών μεταφοράς εμπορευμάτων με το σήμα ZARA, διότι η εταιρεία αυτή δεν διαθέτει κύκλο εργασιών εκ της παροχής των υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην κλάση 39.
8. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Inditex δεν παρείχε υπηρεσίες μεταφοράς εμπορευμάτων σε τρίτους μη υπαγόμενους στην οικονομική της ενότητα, καθότι πρόκειται περί εταιρείας που δραστηριοποιείται στην κατασκευή και πώληση προϊόντων μόδας και όχι περί μεταφορικής εταιρείας. Κατά την αναιρεσίσεισα, η άποψη αυτή του Γενικού Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη και αντιβαίνει στο δίκαιο και στη νομολογία της Ένωσης σύμφωνα με τα όσα παρατέθηκαν στον σχετικό λόγο ακυρώσεως της προσφυγής.
9. Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, η Inditex προβάλλει ότι, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, διαστρέβλωσε το νόημα της από 7 Μαΐου 2012 ένορκης καταθέσεως του D. Antonio Abril, καθότι ερμήνευσε τα αριθμητικά στοιχεία του σημείου 18 της καταθέσεως ως ενδεικτικά στοιχεία για την πραγματική εμπορική εκμετάλλευση του επίμαχου σήματος όσον αφορά την εμπορία προϊόντων, ενώ, στην πραγματικότητα, οι μνημονευόμενες στο έγγραφο αυτό ποσότητες αναφέρονται αποκλειστικώς στα ποσά που εισέπραξε η Inditex από τους δικαιοδόχους της για τις υπηρεσίες μεταφοράς που παρέσχε η πρώτη στις τελευταίες.
10. Τέλος, με τον έκτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο λόγω παραβάσεως του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΚΣ, σε συνδυασμό με τον κανόνα 22 του κανονισμού 2868/1995⁽²⁾, καθόσον, στη σκέψη 36 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο απαιτήσε από την Inditex μια «probatio diabólica» ζητώντας να προσκομισθούν αποδείξεις σε σχέση με τον κύκλο εργασιών στο μέτρο που δεν είχαν προσκομιστεί τιμολόγια, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο γνώριζε ότι η Inditex αδυνατούσε να προσκομίσει τέτοια τιμολόγια καθότι επρόκειτο περί μη υφιστάμενων εγγράφων για τους λόγους που παρατέθηκαν στον σχετικό λόγο ακυρώσεως της προσφυγής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ L 78, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1).